

Posudek bakalářské práce *Interpunkce v italštině – pravidla a současný úzus*,
kterou předložila TEREZA PAPAYOVÁ,
Ústav románských studií FF UK, ak. r. 2011/2012

Tereza Papayová předložila bakalářskou práci, jejíž téma je spíše neobvyklé, ačkoli z praktického hlediska velmi důležité. Rozhodla se totiž popsat současnou italskou interpunkci a stručně ji porovnat s interpunkcí českou.

Svou práci přehledně rozdělila do pěti základních kapitol. Po krátkém úvodu stručně nastiňuje historii interpunkce (kap. 2) a její současné funkce (kap. 3). Dále pak prezentuje jednotlivá interpunkční znaménka, jejichž roli demonstruje na několika příkladech pocházejících převážně z vlastní excerpce beletrie či denního tisku (kap. 4). V páté kapitole nakonec nabízí již zmíněnou konfrontaci italského a českého úzu. V tomto smyslu Tereza Papayová zadání práce naplnila.

Měl bych však několik poznámek formálního rázu.

- 1) Práce je sice sepsána poměrně korektní češtinou, ale stylem, který je někdy nemístně osobní, až impresionistický (a nemístně tak působí např. v italském *riassunto*, kde by autorčino hodnocení či doporučení bezradným uživatelům být nemuselo).
- 2) V některých případech je český překlad italských příkladů nepřesný (např. na s. 21 v citaci Vargase Llosy *efficace* = efektivní?), jinde naopak chybí (na s. 20–21 je uveden poměrně sofistikovaný úryvek, který má doložit zásadní funkci interpunkce; mám za to, že pokus o český překlad by tu měl být).
- 3) S překladem souvisí i citace Augustinova díla *Vyznání*, které Tereza Papayová zbytečně ponechává v italské verzi *Confessioni* (na s. 6).
- 4) Na s. 28 je řeč o „sémantickém významu“ (význam je už *ex definitione* sémantický...).
- 5) Na s. 28 na začátku kapitoly 4.2. je každá z vět uvedena stejným podmětem „Čárka“. Jeho opakování zde působí trochu vynuceně, nezdá se mi totiž, že by tu měl být nějaký důraz.
- 6) Na s. 53 je v prezentaci typů souřadného souvětí dvakrát uveden poměr odporovací.
- 7) Na s. 21, kde je citace Vargase Llosy, o níž jsem se už zmiňoval, mi trochu uniká její smysl: jestliže chce autorka tuto citaci použít, mělo by být patrné (nebo by měla přímo vysvětlit), v čem je čárka po *turchini* skutečně *efficace*.
- 8) Tereza Papayová čerpala některé příklady i z paralelního italsko-českého korpusu InterCorp, který však v bibliografii nefiguruje tak, jak by měl (viz odkaz Jak citovat korpus na <http://www.korpus.cz/citace.php>). Stejně tak není úplně správné použít v odkazu v textu jen (korpus).

Přes všechny tyto výhrady, které jsou pouze formálního charakteru, považuji bakalářskou práci Terezy Papayové za zdařilou a doporučuji, aby byla postoupena k obhajobě. Vzhledem k výše řečenému ji prozatím navrhuji hodnotit jako **velmi dobrou**.

V Praze dne 12. června 2012

doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
oponent bakalářské práce